

(CD), Wilhjelm (VS), Lembourn (UP), Lars Emil Johansen (SF) og Berglund (Grønl.).

Efter 1. behandling henvist til det politisk-økonomiske udvalg.

Ved folketingsbeslutningen udtaler folketinget følgende:

„Både af hensyn til beskæftigelsen og af hensyn til nødvendigheden af at nedbringe underskuddet på betalingsbalancen er det af afgørende betydning, at den afdæmpning i pris- og omkostningsudvikling, der er sket siden begyndelsen af 1975, videreføres og forstærkes i 1977 og 1978. Det vil derfor være nødvendigt, at der sker en opbremsning i indkomstudviklingen, således at pengeindkomsternes stigning begrænses for alle befolkningsgrupper, både for lønmodtagere, selvstændige og andre, til maksimalt 6 pct. i hvert af årene 1977-78 og 1978-79. Den bør tages et særligt hensyn til befolkningsgrupper med lavere indkomster.

Folketinget henstiller til arbejdsmarkedets organisationer og den offentlige sektors parter at forhandle sig frem til nye overenskomster for overenskomstårene 1977-78 og 1978-79, som indebærer, at den gennemsnitlige løn højst må stige med 2 pct. i hvert af årene ud over dyrtidsreguleringen.

Såfremt prisudviklingen udløser mere end én dyrtidsportion ved hver halvårsregulering, bør udgiften til overskydende portioner bæres af staten og ikke af virksomhederne.

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte forslag om en ordning, hvorefter statens bidrag i så fald indbetales til ATP-fonden, hvor det godskrives hver enkelt lønmodtagers indestående i fonden.

Ordningen forudsættes tilrettelagt således, at udbetalingerne til lønmodtagerne vil foregå sammen med den øvrige ATP-pension. Ved ordningen sikres herved, at også disse dyrtidsportioner ubeskåret tilfalder lønmodtagerne sammen med de renteindtægter, ATP-fonden vil opnå ved køb af obligationer m. v. for statens indbetaling.

De nærmere regler fastsættes i samarbejde med ATPs bestyrelse, hvori arbejdsmarkedets organisationer er repræsenteret.“